

ΟΙ ΜΟΥΣΙΚΕΣ ΓΙΟΡΤΕΣ ΕΙΣ ΤΟ ΣΑΛΤΣΜΠΟΥΡΚ

ΣΥΝΑΥΛΙΕΣ — ΡΕΣΙΤΑΛ — ΠΑΡΑΣΤΑΣΕΙΣ

Και φέτος οι μουσικές γιορτές του Σάλτσμπουργου άρχισαν και συνεχίζονται με μεγάλη λαμπρότητα και με εξαιρετική συρροή καλλιτεχνών κριτικών, δημοσιογράφων, έπισκεπτών και σπουδαστών από όλα τα μέρη του κόσμου. Μεταξύ τών καλλιτεχνών που πέρνουν μέρος στις γιορτές είναι και δυο δικοί μας: ή ξεχωριστή καλλιτέχνης του τραγουδιού κυρία **Άλεξάνδρα Τριάντη** και ό διαπρεπής πιανίστας και παιδαγωγός κ. **Λώρης Μαργαρίτης**. Άλλά και άρκετοι Έλληνες σπουδαστάι παρακολουθούν τις γιορτές και διδάσκονται στις διεθνείς παραδόσεις του **«Mozartfeum»**, του Ώδειού του Σάλτσμπουργκ.

Μεγάλες συμφωνικές συναυλίες, έκτελέσεις όρατορίων, μελοδραματικές παραστάσεις, συναυλίες μουσικής δωμάτιου και ρεσιτάλ καθώς και θεατρικές παραστάσεις άποτελούν τό ούσισιτικώτερο περιεχόμενο τών φετεινών γιορτών. Οι κυριώτεροι άρχιμουσικοί που διευθύνουν είναι: ό Φουρτβάιγκλερ, ό Μπροουν Βάλτερ, ό Φόν Καραγιάν, ό Κρίπς, ό Φέρεγκ Φρίσαύ.

Ή Ένάτη συμφωνία του **Beethoven** και τό **Regium** του **Verdi** υπό τη διεύθυνσι του Φόν Καραγιάν, ή «Δημιουργία» του **Haydn**, ή «Ίτιος» του **Mozart** και ό «Όρφος και Εύριδίκη» του **Gluck** με μάετρο τόν Γιόζεφ Κρίπς και σκηνοθέτη τόν Όσκαρ Φρίστο Σούτσ καθώς και τά δραματικά έργα «Ίφιγένεια εν Ταύροις» του Γκαίτε και ή «Γιέντερμαν» του Χόμνσταλ ήταν τά άξιολογώτερα άκρόαμτα και θεάματα τών όριτών. Τό έργο όμως που έκίνησε τό μεγαλύτερο ένδιψέρον και έβωσε άφορημή στις μεγαλύτερες συζητήσεις είναι ή «Αντιγόνη» ή καινούργια όπερα ένός άπό τούς πιο όνομαστούς συνθέτες της σύγχρονης Γερμανίας του **Karl Orff**.

Τό έργο είναι γραμμένο έπάνω στό δρέμα του Χαίλντενριν που είναι μία δισκευή της άρχαίας τραγωδίας του Σοφοκλή.

Ό Όρφφ έπζητεί νά δημιουργήση μία νέα μορφή της όπερας και προσπαθεί νά δώση μία πρωτόγονη έντύπωση με τό ρυθμικό στοιχείο που έπικρατεί κυρίως στη μουσική του.

Ή χορωδία περιορίζεται σέ δεκατέσσαρες άνδρες μονάχα και ή όρχήστρα του ξεφεύγοντας από την καθιερωμένη συμφωνική όρχήστρα έχει μία ιδιότυπη σύνθεση: Χρησιμοποιεί τόμπανα και πολλά άλλα κρουστά όργανα, πνευστά: μόνο σάλπιγγες, φλάουτα και όμποε, έγχορδα: μόνο κοντραμπάσσα και άρπες. Σ' αυτά τά όργανα προσθέτει άκόμη και τέσσερα πιάνο.

Στήν παράσταση έλαβε μέρος ή Χορωδία της όπερας και ή Φιλαρμονική Όρχήστρα της Βιέννης υπό τη διεύθυνσι του Ούγγρου άρχιμουσικού Φέρεγκ Φρίσαύ. Σκηνοθέτης της παραστάσεως ήταν ό Όσκαρ Σούτ. (Τούς κυρίους ρόλους έτραγουδίσαν οι κυρίες: Φίστερ («Αντιγόνη»), Μαρία Ίλοσβ...ύ (Ίσμήνη), Ζάντεκ (Εύριδίκη) και οι κύριοι: Χορντε (Κρέων), Φέχνεμπεργκερ (Άϊμων) και Χαίφλιγκερ (Τηρεσίπς). Όλοι οι έκτελεστές, σκηνοθέτης, όρχήστρα, χορωδία και οι ήθοποιοί έδωσαν όλη τους την ψυχή και ήταν στό ύψος της δύσκολης άποστολής τους.

Σάλτσμπουργκ, Αύγουστος 1949.